

[Thomas Pedersen.]

I denne Forbindelse kan det være rigtigt lige at sige et Par Ord om de Udgifter, der er forbundet med disse sociale Byrder, og hvem det er, der betaler dem. Jeg skulde ikke have rørt ved dette Punkt, hvis ikke Finansministeren under et andet Spørgsmaals Behandling havde berørt det, idet han kort før Jul udtalte, at de indirekte Skattelove, man i sin Tid havde vedtaget til at dække Understøttelseslove til Fordel for de arbejdsløse og til Fordel for Landbruget, nu var nødvendige, fordi de skulde dække Udgifterne ved den Sociallov, der senere var blevet vedtaget. Nu er det i al Almindelighed ikke Skik, at man siger: Ganske bestemte Indtægtslove som disse indirekte Skattelove skal bruges til at dække visse bestemte Sociallove. Men naar det blev nævnt i dette specielle Tilfælde, kunde der ogsaa være Grund til at sige til de Befolkningslag og de Partier, der er forarget over de store sociale Byrder: Hvad kommer det jer ved, det er jo den arbejdende og den fattige Befolkning, der maa betale Hovedparten af disse Udgifter; og de maa betale dem ved Love, der er vedtaget ganske særlig for at dække disse sociale Udgifter!

En æret Taler, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, sagde, at Socialreformen betød en Fristelse til at søge Understøttelse. Det ærede Medlem kender aabenbart ikke de Satser, der bliver udbetalt efter paa Socialkontorerne. De er af en saadan Art, at intet normalt Menneske føler sig fristet til at blive arbejdsløs og søge at faa de Understøttelser. Og det er heller ikke Tilfældet for den Ungdom, der fra Landet søger ind til Byerne. De søger til Byerne, fordi de overhovedet ikke kan faa noget Arbejde derude, og denne Understøttelse, der bliver budt dem, for saa vidt der overhovedet bliver budt dem en Understøttelse — for i de allerfleste Tilfælde forlanges flere Maaneders Ophold, før de kan faa noget som helst —, er som Regel 6—8 Kr., i gunstigste Tilfælde 10 Kr. om Ugen, og af det skal de betale deres Ophold, Kost og Logi, det hele. Det er ganske klart, at det er ikke noget, der skal kunne friste hverken Landarbejderungdommen eller anden Ungdom til at gaa ledig. Nej, hele Problemet er, at man ikke kan skaffe Arbejde til hele den store Armé af arbejdsløse, der er i Øjeblikket, og Socialloven bliver derfor kun noget Lapperi paa hele den Ulykke, som Arbejdsløsheden er.

Vi fra vor Side kan tilslutte os en stor Part af de Ændringer, der indeholdes i de Lovforslag, som i Øjeblikket ligger paa

Tingets Bord. Vi finder, at det er Skridt i den rigtige Retning, men at Forslagene paa ingen Maade løser det store Problem — ja, end ikke rører ved det —, der var mest paatrængende: en Revision af selve Satserne.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 10. Juli 1927 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde afholdes Onsdag den 5. Februar Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

a) Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg.

og

b) Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring.

Mødet hævet Kl. 15³⁰.

54de Møde.

Onsdag den 5. Februar Kl. 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af
a) Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg og b) Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring.

Forhandlingen genoptoges.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg vil gerne takke Ordførerne for Regeringspartierne for den Tilslutning, de gav til de